

Alguna cosa de cert

La diferència que hem intentat exposar, en els dos darrers comentaris, entre el conjunt format pel pronom *res* i un adjectiu que en constitueix un complement —cas en què aquests dos mots s'enllacen per mitjà de la preposició *de*—, i el conjunt originat per la coincidència del mateix pronom i d'un adjectiu que en constitueix el terme predicatiu, es presenta també en les frases formades per termes anàlegs, com és ara el pronom *quelscom* o l'expressió equivalent *alguna cosa*. Entre els casos d'aplicació indicats com a exemple de l'ús d'aquesta expressió que trobem en l'article *algun* del Diccionari Fabra, hi ha les expressions *alguna cosa de bo*, *alguna cosa de dolent*, *alguna cosa de cert*. En canvi, en l'article dedicat a *quelscom* no trobem cap exemple de l'ús d'aquest mot. Però tenim anotats dos casos de l'ús que ens interessa en les definicions d'altres articles de la mateixa obra: *...el punt en què és imminent la caiguda en el pecat, en quelcom d'abominable* («caire»), *...admirar-se, estranyar-se, davant quelcom d'insòlit...* («crew»). Al nostre entendre, en tots els exemples indicats l'adjectiu és un complement del terme precedent —*alguna cosa* o *quelscom*—, mentre que en frases en què aquest adjectiu ha d'ésser considerat un terme predicatiu no intervé l'element d'enllaç representat per la preposició: *Ha quedat alguna cosa fosca* (això és: *Hi ha quedat alguna cosa, de fosca*), *Hem trobat alguna cosa interessant* (és a dir, *Hem trobat*

interessant alguna cosa o *Hi hem trobat alguna cosa, d'interessant*), *Diu quelcom nou* (això és: *Hi diu quelcom, de nou*). En una frase com *Hi ha quelcom inexplicable*, el predicatiu *explicable* no és reduïble al pronom *hi* perquè aquesta partícula ja figura com a element integrant de la forma impersonal del verb *haver*. Cal notar, també, la concordança de gènere que s'observa amb l'adjectiu predicatiu quan es refereix a la locució *alguna cosa*.

Les distincions que hem intentat explicar en aquestes tres notes no volen pas dir que, en certes situacions concretes, no pugui convenir l'ús facultatiu de cada una de les dues construccions de què ha estat qüestionat. Una frase com *No hi ha res important* té especialment el valor d'una negació absoluta, gairebé filosòfica —discutible, és clar—, però és també aplicable a una situació molt determinada —per exemple, en un ordre del dia—, cas en què hom podria recórrer igualment a *No hi ha res d'important*. Això vol dir que podem expressar una mateixa realitat per mitjà de dues formulacions gramaticals diferents, cosa que no és pas excepcional: dient *No hi ha res important* signifiquem que de les diverses coses que hi ha (en aquell ordre del dia) cap no és important a judici nostre, i dient *No hi ha res d'important* hi neguem la presència d'allò que constitueix una cosa important.